

Broj: Gž-2999/2017

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske
Zagreb

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca: Tomislava Tomašića kao predsjednika vijeća, te Sanje Zoričić Tabaković i Katice Lučić kao članova vijeća uz sudjelovanje više sudske savjetnice Mirjane Laljek kao zapisničarke, u prekršajnom postupku protiv [REDACTED] i dr. zbog prekršaja iz čl. 119. st. 1. toč. 36. i st. 2. Zakona o elektroničkim komunikacijama (NN 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14), rješavajući o žalbi I okrivljenika [REDACTED] podnijetoj putem branitelja [REDACTED] odvjetnice iz Odvjetničkog društva [REDACTED] iz Zagreba, protiv presude prekršajnog suda u Zagrebu, od dana 2. listopada 2017. godine, broj: 78. Pp G-927/16, na sjednici vijeća održanoj dana 23. studenog 2017. godine,

presudio je

I. Odbija se žalba I okrivljenika [REDACTED] i II okrivljenika [REDACTED] kao neosnovana i potvrđuje prvostupajnska presuda.

II. Temeljem čl. 138. st. 2. toč. 3c. Prekršajnog zakona (N.N. 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17) I okrivljenik [REDACTED] i II okrivljenik [REDACTED] dužni su naknaditi trošak žalbenog postupka pred Visokim prekršajnim sudom Republike Hrvatske u paušalnom iznosu od 700,00 (sedamsto) kuna svaki, u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka ove presude.

Obrazloženje

Presudom prvostupajnskog suda I okrivljenik [REDACTED] i II okrivljenik [REDACTED] u oglašeni krivima i kažnjeni novčanim kaznama i to I okrivljenik [REDACTED] u iznosu od 300.000,00 (tristotisuća) kuna, a II okrivljenik [REDACTED] u iznosu od 50.000,00 (pedesettisuća) kuna, zbog prekršaja iz čl. 119. st. 1. toč. 36. i st. 2. Zakona o elektroničkim komunikacijama, opisanog u izreci.

Protiv prvostupanjske presude I okrivljenik [REDACTED] i II okrivljenik [REDACTED] su pravodobno podnijeli žalbu zbog bitne povrede odredaba prekršajnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i odluke o kazni, navodeći da njima nisu bili primarno dodijeljeni blokovi brojeva od 38551888960 do 3855188890, pa postoji proturječnost između onoga što se navodi u razlozima presude i sadržaju isprava, te nadalje ponavljaju sve kao i u obrani da nije utvrđeno koje su se to usluge pružale na geografskim brojevima, a niti se radilo o brojevima s posebnom tarifom koji se poziv sa tog broja posebno naplaćuje, a što u konkretnom nije bio slučaj, te konačno sud svoju odluku temelji isključivo na gramatičkom tumačenju ugovora koji su zaključili sa pravnom osobom [REDACTED] u kojem je došlo do greške u broju članaka i imenu podnaslova, pa je radi potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja trebalo saslušati svjedoka [REDACTED] predstavnika društva [REDACTED] te da im je sud kao otegotno uzeto što nisu priznali prekršaj za koji ih se tereti.

Žalitelji predlažu da se iz razloga navedenih u žalbi, žalba prihvati.

Žalba nije osnovana.

Rješavajući u okvirima žalbenih navoda i čl. 202. st. 1. Prekršajnog zakona ovaj Sud je našao da je prvostupanjski sud u potpunosti i pravilno utvrdio činjenično stanje temeljem kojega je pravilno pravno označio djelo okrivljenika kao prekršaj iz primijenjenog propisa, te ih proglasio krivima i izrekao im primjerene novčane kazne.

Naime, svjedok [REDACTED], inspektor elektroničkih komunikacija je na glavnoj raspravi pred prvostupanjskim sudom u prisutnosti braniteljice okrivljenika i odgovarajući na njezina pitanja naveo da je zgrade kao u izreci izvršio inspeksijski nadzor povodom zaprimljene prijave da se radi o prijevartnom prometu, odnosno o vršenju prometa usluga s posebnim tarifama, te je odabirom nekoliko brojeva sa liste brojeva odbijen sa uputom da nazove kasnije, a što je standardna signalizacija prevedena u govorni dio. No, radilo se o brojevima koji su primarno dodijeljeni zemljopisni brojevi koji po zakonu moraju biti dostupni iz svih mreža. Od [REDACTED] čijoj mreži brojevi završavaju je, na svoj zahtjev dobio podatke kome su sve primarno ili sekundarno dodijeljeni brojevi i analizom tih podataka došao je do zaključka da su I okrivljeniku [REDACTED], od [REDACTED] sekundarno dodijeljeni brojevi. Na njegov zahtjev [REDACTED] dostavio mu je ugovore koje je I okrivljenik zaključio sa [REDACTED] iz kojih je bilo vidljivo da oni dijele prihod, a u jednoj glavi ugovora navedeno je da se radi o uređenju odnosa između dva operatera kao davatelja usluga s posebnom tarifom. Fokus njegovog nadzora bio je upravo vezan na ispravnost korištenja sekundarno dodijeljenih zemljopisnih brojeva koji se smiju koristiti samo za potrebe komuniciranja, a ne i za pružanje usluga s posebnom tarifom, jer operator kojem su primarno dodijeljeni brojevi, a koje je dao na korištenje drugom operatoru ili korisniku, mora voditi brigu da se sekundarno dodijeljeni brojevi koriste samo za javnu telefonsku uslugu. Netočno je [REDACTED] u svom očitovanju naveo da on ne pruža usluge s posebnom tarifom, već samo usluge sadržaja, jer su usluge sadržaja koje je [REDACTED] pružao isto tako usluge sa posebnom tarifom bez obzira da li se naplaćuje dodatna cijena ili ne. U konkretnom slučaju iz ugovora između [REDACTED] i [REDACTED] vidljivo je da se radi o pružanju usluga s posebnom tarifom čiji prihod dijele, mada su okrivljenici tvrdili da se radi o omaški u ugovoru. Međutim iz ispostavljenih računa između njih nedvojbeno proizlazi da se upravo

radi o pružanju usluga s posebnom tarifom. Stoga je nesumnjivo zaključio da se ne radi o omašci u ugovoru, već da se geografski brojevi koriste za svrhu za koju po Planu numeriranja nisu određeni. Predstavnicu tužitelja [redacted] navela je da je Visoki upravni sud RH odbio tužbu okrivljenika i potvrdio djelomično rješenje inspektora [redacted] od dana 23. rujna 2015. godine koje je donio nakon izvršenog nadzora, a kojim se utvrđuje da operater [redacted] : upotrebljava brojeve taksativno navedene u prilogu tog rješenja, u skladu sa Planom numeriranja, te je naloženo I okrivljeniku da odmah onemogući pružanje usluge s posebnom tarifom iz ugovora sa [redacted] Dakle, na temelju tako okolnosnog, detaljnog i vjerodostojnog iskaza inspektora elektroničkih komunikacija [redacted] iskaza predstavnice tužitelja [redacted] ida u presudu Visokog upravnog suda RH, kao i svu ostalu dokumentaciju priloženu spisu, prvostupanjski sud je imao osnova za zaključak da su okrivljenici počinili prekršaj za koji ih se tereti, te ih je pravilno oglasio krivima i kaznio, a svoj je zaključak obrazložio argumentirano na način koji u cijelosti prihvaća i ovaj Sud.

Pogrešno okrivljenici u svojoj žalbi tvrde da se zaključak suda o njihovoj krivnji temelji isključivo na iskazu inspektora koji nije utvrdio koje su se usluge s brojeva pružale i na omašci u ugovoru između njih i [redacted] Naime, inspektor je u svom iskazu odgovarajući na pitanja braniteljice okrivljenika otklonio sve nedoumice u vezi svrhe i načina korištenja brojeva od strane okrivljenika, te je također uvidom u račune priložene spisu, na koje se inspektor očitovao, nedvojbeno utvrdio da se, suprotno tvrdnji okrivljenika, ne radi o omašci u ugovoru, već o pružanju usluga s posebnom tarifom protivno Planu numeriranja.

Nadalje, tvrdnja okrivljenika koji u svojoj žalbi ističu da njima nisu bili primarno dodijeljeni blokovi brojeva od 38551888960 do 3855188890 pa postoji proturječnost između onoga što se navodi u razlozima presude i sadržaju isprava, je netočna. Naime, iz Ugovora o najmu geografskih brojeva, zaključenog između [redacted] i [redacted] br. UGO-2015-0101 od dana 4. svibnja 2015. godine, koji je priložen spisu i njegovom Dodatku od dana 16. lipnja 2015. godine, u koje je sud izvršio uvid, vidljivo je da su člankom 2. tog Dodatka, između ostalih brojeva i predmetni brojevi počev od 38551888960 dodijeljeni od strane I okrivljenika na korištenje [redacted]

K tome, bitno je istaći da okrivljenici tek u žalbi problematiziraju dodjelu predmetnog bloka brojeva, a što dakle, prema stanju spisa, nisu isticali i u svojoj obrani tijekom prvostupanjskog postupka, iako se s obzirom na okolnosti konkretnog slučaja ne radi o činjenicama za čije postojanje okrivljenici ne bi znali u vrijeme vođenja prvostupanjskog postupka, pa se prethodno navedeni žalbeni razlog ne može uzeti kao iznošenje novih činjenica u smislu odredbe čl. 193. st. 5. Prekršajnog zakona, na isticanje kojih bi žalitelji imali pravo tek pod ispunjenjem uvjeta propisanih u navedenoj odredbi, a koja propisuje da se u žalbi mogu iznositi činjenice i novi dokazi samo ako te činjenice i dokazi nisu postojali u vrijeme prvostupanjskog postupka ili ako podnositelj žalbe za njih nije znao, s tim da eventualni problem dodjele navedenog bloka brojeva, kojeg okrivljenici čine spornim, a s obzirom na njegov odnos i udio u ukupnosti inkriminacije koja se okrivljenicima stavlja na teret u izreci pobijane presude, prema ocjeni ovog Suda, ne može biti od utjecaja na odluku o krivnji, odnosno na odluku o kazni.

Što se pak tiče prigovora okrivljenika da je prvostupanjski sud trebao saslušati svjedoka, [redacted] predstavnika društva [redacted] treba navesti da je sud postupajući u smislu čl. 88. Prekršajnog zakona taj prijedlog odbio obrazloživši pri tom razloge svoje odluke.

Na sve ostale prigovore koje okrivljenici u svojoj žalbi ističu ponavljajući ih kao i u obrani, prvostupanjski sud je u obrazloženju svoje presude detaljno i uvjerljivo odgovorio, te zbog nepotrebnog ponavljanja ovaj Sud upućuje okrivljenike na razloge navedene u obrazloženju pobijane presude.

Stoga navodi žalbe ne dovode u sumnju zakonitost i pravilnost činjeničnog utvrđenja.

Kazna je okrivljenicima odmjerenom srazmjerno težini djela koje su počinili, stupnju njihove odgovornosti, te je kao olakotno na strani okrivljenika uzeta dosadašnja nekažnjavanost, dok je kao otegotno našao veliku vrijednost zaštićenog dobra, te je kazne izrekao iznad najniže zapriječenih kazni za tu vrstu prekršaja, za koji je kazna zakonom propisana u rasponu od 100.000,00 do 1.000.000,00 kuna za pravnu osobu i od 20.000,00 do 100.000,00 kuna za odgovornu osobu, a svoju je odluku valjano obrazložio prvostupanjski sud na način koji u cijelosti prihvaća i ovaj Sud.

Pogrešno okrivljenici u svojoj žalbi ističu da im je kao otegotno uzeto što nisu priznali prekršaj za koji ih se tereti, jer iz dijela obrazloženja pobijane presude koji se odnosi na visinu izrečenih kazni proizlazi da im je sud kao otegotno uzeo samo veliku vrijednost zaštićenog dobra, te je obrazložio da im kao olakotno nije mogao uzeti priznanje krivnje jer do kraja postupka unatoč svim dokazima nisu preuzeli odgovornost za počinjeno.

S obzirom na sve navedeno ovaj Sud nije našao uvjeta za ublažavanjem novčanih kazni.

Zbog izloženih razloga valjalo je žalbu okrivljenika odbiti kao neosnovanu i prvostupanjsku presudu potvrditi.

Trošak postupka određen je shodno složenosti i trajanju postupka pred Visokim prekršajnim sudom Republike Hrvatske.

U Zagrebu, 23. studenog 2017. godine

Zapisničarka:

Mirjana Laljek, v.r.

Predsjednik vijeća:

Tomislav Tomašić, v.r.

Presuda se dostavlja Prekršajnom sudu u Zagrebu u 6 otpravaka: za spis, okrivljenike, branitelja i tužitelja.

Suglasnost ovog otpravka s izvornikom ovjerava
Upraviteljica sudske pisarnice
Edita Vrkljan